Quelle: https://manuscripta.at/?ID=671
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

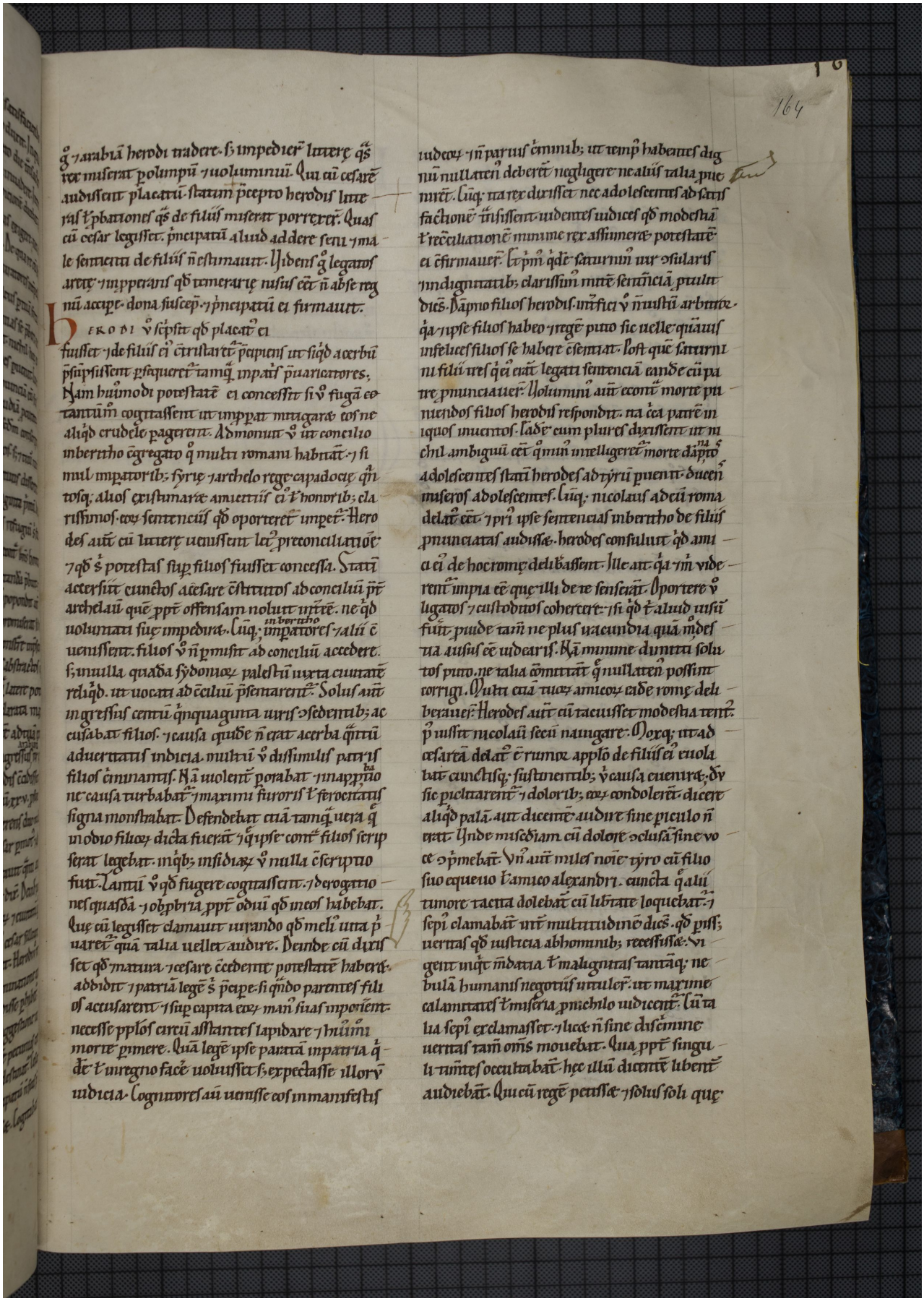

q̃ ⁊ arabiã herodi tradere. ſ; impedier̃ lmtere q̃s
rex miserat polumpũ ⁊ uoluminiũ. Qui aũ cesare
audissent placatũ statum p̃cepto herodis lmte
rasl ⁊ pbationes q̃s de filiis miserat porterẽt. Quas
cũ cesar legisset. p̃ncipatũ aliud addere seni ⁊ ma
le sentenciu de filiis ñ estimauit. Videns q̃ legatos
arcte ⁊ impperanis qd temerariẽ rusus cẽt ñ abse reg
nũ accipe. dona suscep̃. ⁊ p̃ncipatũ ei firmauit.

Herodi v̊ sc̃ipsi qd placat̃ ei
fuisset ⁊ de filiis ei circulari p̃ papiens ut siq̃d acerbũ
psuppsissent p̃sequerẽt tamq̃ impatis p̃uaricatores.
Nam huiũmodi potestatẽ ei concessit si v̊ fugã eo
tantũm cognitassent ut impp̃at mitigare eos ne
aliq̃d crudele pageretur. Admonuit v̊ ut concilio
inbertho egregato q̃ multi romani habiat̃ ⁊ si
mul impatoribus syrie ⁊ archelo rege capadocie q̃n
tosq. alios existimare amicitiis ei t̃ honoribus cla
rissimos. eos sentenciis qd oporteret impet̃. Hero
des aũt cũ lmtere uenissent lat̃ preconciliatione
⁊ qd s̃ potestas sup filios fuisset concessa. Statũ
accersiũt cunctos accesare cstitutos ad conciliũ p̃t
archelaũ quẽ ppt̃ offensam noluit intrẽ. ne q̃d
uoluntati suę impedira. Cũq; in bertho impatores ⁊ aliũ c̃
uenissent. filios v̊ ñ p̃misit ad conciliũ accedere.
ſ; nulla quada sydonios palestiũ uxta cuntate
reliq̃d. ut uocati ad cciliũ p̃sentarent̃. Solus aũt
ingressus centũ q̃nquaginta uiris sedentib; ac
cusabat filios ⁊ causa quide ñ erat acerba q̃ritũ
aduertatis indicia. multũ v̊ dissimilis patris
filios cmmanuis. Nã uolent̃ potabat ⁊ inappetentia
ne causa turbabat̃ ⁊ maximi fuoris t̃ ferocitatis
signa monstrabat. Defendebat eiã tamq̃ uera q̃
in odio filios dicta fuerat̃ ⁊ q̃ ipse cont̃ filios scrip
serat legebat. m̃qb; insidias v̊ nulla cscriptio
fuit. Tantũ v̊ qd fugere cognitassent. ⁊ derogatio
nes quasda ⁊ obpbria ppt̃ odiũ qd meos habebat.
Que cũ legisset clamauit iurando qd meli una p̃
uaret̃ quã talia uellet audire. Deinde cũ diris
set qd matura ⁊ cesare cedentes potestatẽ habere
addidit ⁊ patriã legẽ s̃ peape si q̃ndo parentes fili
os accusarent ⁊ sup capita eos mañ suas imponent
necesse pplos circũ astantes lapidare ⁊ huiũmi
morte p̃mere. Quã legẽ ipse paratã in patria q̃
de t̃ in regno facẽ uoluisset ſ; expectasse illorũ
iudicia. Cognitores aũ uenisse eos in manifestis
iudicis ⁊ ñ paruis cmmib; ut temp̃ habentes dig
nũ nullatenũ debere negligere ne aliis talia pue
mitẽt. Cũq; tata res duisset nec adolescentes ad satis
facionẽ inuisissent iudicentes iudices qd modestiã
t̃ recollationẽ minime rex assumere potestatẽ
ei cfirmauerẽ. Cũ p̃m̃ qdẽ saturniñ uir ꝓsularis
in dignitatib; clarissim̃ mtẽ sentẽciã p̃ulit
dicẽs. Nãpio filios herodis intẽfici v̊ ñ iustũ arbitre
q̃a ⁊ ipse filios habeo ⁊ regẽ puto sic uelle quãuis
infelices filios se habere cstimat. Post quẽ saturni
ni filiũ res q̃ ei erat̃ legati sentenciã tande cũ pa
re p̃nunciauerẽ. Voluminiũ aũt econt̃ morte pu
niendos filios herodis respondit. ita eei patrẽ in
iquos inuentos. Sade cum plures dixissent ut ni
chil ambiguũ cẽt q̃m̃ intelligeret̃ morte dãpnatos
adolescentes statim herodes ad tyriũ puenit. ducens
miseros adolescentes. Cũq; nicolaus ad eũ roma
delat̃ cẽt ⁊ pri ipse sentencias inbertho de filiis
p̃nunciatas audisse. herodes consuluit q̃d ami
ci ei de hocrome deliberassent. Ille aut q̃a ⁊ m̃ vide
rent̃ impia ee que illi de re senserat̃. Oportere v̊
legatos ⁊ custodiros cohercere. ⁊ si q̃d t̃ aliud uisũ
fuit. p̃ude tamẽ ne plus uacundia quã m̃des
tia ausus ee udearis. Nã minime dimitti solu
tos puto. ne talia cmittat̃ q̃ nullatenũ possint
corrigi. Multi eiã tuos amicos eade rome deli
berauerẽ. Herodes aũt eũ tacuisset modestia tent̃
p̃ uisit nicolaũ secũ naugare. Nox q; ut ad
cesaratã delat̃ ẽ rumor applo de filiis ei euola
tat̃ cunctisq; fistinentib; v̊ causa euenirẽ. d̃v
sic pictiarent̃ ⁊ doloribus eos condolerẽt̃ dicere
aliq̃d palã aut dicentẽ audire sine piculo ñ
erat. Unde misediam cũ dolore exclusa sine vo
ce ꝓmebat̃. Vn̊ aũt miles noie tyro cũ filio
suo equeuo t̃ amico alexandri. cuncta q̃ alii
tumore tacita dolebat̃ cũ libertate loquebat̃ ⁊
sepi clamabat̃ ut mutuitudinẽ dicẽs. qd piis;
uertas qd iustitia abhominib; recessisse. vi
gent m̃qt m̃datia t̃ malignitas tamq̃ ne
bula humanis negotiis utuler̃. ut maxime
calamitates t̃ miseria p̃mebilo iudicent̃. Cũ ta
lia sepi exclamasset ⁊ licet ñ sine discimine
uertas tamẽ omis mouebat̃. Qua ppt̃ singu
li uniues occultabat̃ hec illũ dicentẽ libenter
audiebat̃. Qui cũ regẽ pertisse ⁊ solus soli que